

این کتاب تخیلی و مناسب برای بالای ۱۸ سال است.

۲۴۴۹۴۶۱

پسران کلانه

کتاب اول

استیفواتر

برگردان

زهرا لاری

سروشانه: استیفواتر، مگی. ۱۹۸۱ - م
پدیدآورنده: پسران کلاغ - کتاب اول / مگی استیفواتر؛ زهرا لاری؛ ویراستار ناهید علیخانی
مشخصات نشر: کرج: طلوع ققنوس،
مشخصات ظاهری: ۴۳۰ ص
شابک چاپی: ۹۷۸-۶۲۲-۵۸۷۱-۱۳-۷
شابک دوره: ۹۷۸-۶۲۲-۵۸۷۱-۱۲-۰
فهرستنویسن: فیبا
بادداشت: ع. به انگلیسی The Raven Boys
موضوع: داستان‌های نوجوانان آمریکایی - قرن ۲۱
موضوع: Young Adault Fiction American - 21st century
شناسه افزوده: لاری، زهرا. ۱۳۵۹ - مترجم
رده‌بندی کنگره: PS۳۶۰۲
رده‌بندی دیوبی: ۸۱۳/۴ [ج]
شماره کتاب‌شنامه ملی: ۹۴۸۰۶۳۶

عنوان: پسران کلاغ
نویسنده: مگی استیفواتر
برگردان: زهرا لاری
ویراستار: ناهید علیخانی
سال و نوبت چاپ: ۱۴۰۲ شمسی، چاپ اول، ۱۰۰۰ نسخه، اول رامش
شابک چاپی: ۹۷۸-۶۲۲-۵۸۷۱-۱۳-۷
شابک دوره: ۹۷۸-۶۲۲-۵۸۷۱-۱۲-۰
ناشر: طلوع ققنوس
سال انتشار: ۲۰۱۲
سال ترجمه: ۱۴۰۲
صفحه‌آرایی و آماده‌سازی: انتشارات طلوع ققنوس
قیمت چاپی: ۲۹۰۰۰ هزار تومان

Email: Na2@Alikhani@yahoo.com

کلیه حقوق کتاب برای ناشر محفوظ است.
این کتاب با کاغذ حمایتی چاپ شده است.

سروشناهه: استیفواتر، مگی، ۱۹۸۱. م
عنوان و پدیدآورنده: پیسان کلاع - جلد اول (منابع الکترونیکی)، مگی استیفواتر:
زهرا لاری؛ ویراستار ناهید علیخانی
مشخصات نشر: کرج: طلوع ققنوس.
شایک الکترونیک: ۹۷۸-۶۲۲-۵۸۷۱-۱۴-۴
دسترسی از طریق وب:

taaghche.ir/ ketabrah.ir/ fidibo.com

فهرستنویسی: فیبا
بادداشت: ع. به انگلیسی
موضع: داستان‌های نوجوانان آمریکایی - قرن ۲۱
موضوع: Young Adoult Fiction American - 21st century
شاسه افزوده: لاری، زهرا، ۱۳۵۹ - مترجم
منبع الکترونیکی: فایل متنی
نوع دیگر از اثر در قالب رسانه دیگر:
رده‌بندی کنکورد
رده‌بندی دیوینی
شماره کتاب‌شناسی هنر

عنوان: پیسان کلاع
نویسنده: مگی استیفواتر
برگردان: زهرا لاری
ویراستار: ناهید علیخانی
سال و نوبت نشر الکترونیک: ۱۴۰۲ شمسی، نوبت اول در
taaghche.ir/ ketabrah.ir/ fidibo.com

ناشر: طلوع ققنوس
شایک الکترونیک: ۹۹۷۸-۶۲۲-۵۸۷۱-۱۴-۴
قیمت الکترونیک: ۹۶۰۰ هزار تومان

Email: Na2@Alikhani@yahoo.com

کلیه حقوق کتاب برای ناشر محفوظ است

پیشگفتار

بلو سارجنت فراموش کرده بود که چند بار به او گفته بودند که عشق واقعی اش را خواهد کشت. خانواده اش پیش بینی هایشان را با هم در میان می گذاشتند. با این وجود، این پیش بینی ها به سمت موارد غیر مشخص متماطل بودند.

چیزهایی مثل: «امروز یه اتفاق وحشتناک برات میفته. ممکنه شامل عدد شش باشه. یا: یه نخلی داره مباد طرفت. از دستش نده. یا: یه تصمیم بزرگ داری که خود به خود کوفه نمیشه».

کسانی که به خانه‌ی کوچه روشن پلاک ۳۰۰ فاکس وی می‌رفتند، ماهیت نام شخص آینده برایشان را می‌دانست. اما درک لحظه‌ی دقیقی که این پیش بینی ها به حقیقت می‌پیوستند، یک بازی و چالش تبدیل شده بود. وقتی دو ساعت پس از گفتن فال را می‌گرفتند، یک ون حامل شش نفر به خودرو او می‌رسد. می‌تواند سرش را با یک حس موفقیت و رهایی تکان دهد. وقتی یک همسایه به مشتری دیگری پیشنهاد بدهد که اگر به پول بیشتری احتیاج دارد او می‌تواند خودرو چمن زنی قدیمی اش را از او بخرد، ممکن است مشتری با بی‌یاد آوردن اینکه پولی به دستش خواهد رسید و با این فکر که معامله پیش بینی شده است، آن را به قیمت بفروشد و یا وقتی مشتری سوم از همسرش می‌شنود، این تصمیمی هست که باید گرفته شود! ممکن است به یاد بیاورد که مأثورا سارجنت هم همین حرف را از میان کارت های تاروت به او گفته بود و بعد قاطعانه اقدام به عمل کند. اما ماهیت نامشخص سرنوشت، بخشی از قدرت های آنها را می‌ربود. این پیش بینی ها را می‌توان به عنوان گمانه زنی تصادفی رد کرد. وقتی طبق

پیش‌بینی در پارکینگ والمارت با یک دوست قدیمی رو برو می‌شود، صدای خنده‌تان بلند می‌شود. از دیدن عدد هفت بروی قبض برق به خود می‌لرزید. این درک که حتی اگر آینده را کشف کرده بودید، واقعه نحوه زندگی شما در زمان حال را تغییر نمی‌داد. همگی حقیقت بودند، اما نه تمام حقیقت...

مائورا سارچنت همیشه به مراجعین جدیدش می‌گفت: «باید بہت بگم که این فال دقیق، اما کلیه.» این طور راحت‌تر بود.

اما این چیزی نبود که به بلوگفته شده بود. بازها بارها، انگشتانش را کاملاً باز کرد و کف دستش را بررسی کردند و کارت‌های ایش از میان یک دسته‌ی محملی کشیده و روی فرش نشیمن یک دوست خانوادگی چیدند. انگشتانش را به روی چشم سوم عرفانی که گفته می‌شد میان ابروهای همه قرار دارد فشار می‌دادند، ورد می‌خواندند و خواب‌های ایش را تعبیر می‌کردند. بیگهای چای و دقت بررسی و جلسات احضار روح بزرگار کردند. تمام زنان به طور واضح و قابل توضیحی به یک نتیجه رسیدند. تمام آنها در زبان‌های فالگیری متفق شدند و عقیده بودند که: اگر بلو عشق حقیقی خودش را بیوسد، او خواهد

و برای مدتی طولانی این موضوع را آزار می‌داد. این اخطار قطعاً مشخص بود، اما به شیوه افسانه‌ای... اشاره به یک هنگامی مردن عشق واقعی او نکرده بود. نگفته بود چه مدت بعد از آن اتفاق می‌میرد؟! حالا کجا را باید می‌بوسید؟ اللہ اعلم! یا تنها یک بوسه‌ی ساده بر پشت دستش هم باعث مرگش خواهد شد؟

تا یازده سالگی، بلو باورش شده بود که به یک بیماری عفونی خاموش مبتلا خواهد شد! آن هم بهوسیله لب‌های عشق فرضی‌اش! و او نیز در نبردی سخت و لاعلاج توسط یزشکی مدرن، جانش را از دست خواهد داد. وقتی بلو سیزده ساله شد به این نتیجه رسید که عشقش به خاطر حسادت جانش را از دست می‌دهد! آن هم هنگام فقط یک ماج، چطور؟ مثلاً یک دلخسته قدیمی دیگرش با هفت تیری و قلی رنجیده پیدایش می‌شود. اما وقتی پانزده ساله شد به این نتیجه رسید که کارت‌های تاروت مادرش فقط

دسته‌ای ورق بازی هستند و رؤایه‌ای مادرش و دیگر زنان فالگیر فامیل به جای روشن بینی ماورایی! با کوکتل‌های ترکیبی تغذیه می‌شوند! بنابراین، پیش‌بینی‌ها دیگر مهم نبودند.

اما بلو خوب می‌دانست. پیش‌بینی‌هایی که در پلاک خانه فاکس وی ۳۰۰ صورت می‌گرفتند با اینکه نامشخص بودند! اما درستی‌شان بدیهی بود. مادرش خواب‌دیده بود که مج دست او در روز اول مدرسه می‌شکند. خاله جیمی‌اش پیش‌بینی کرد که اظهارنامه‌ی مالیاتی مائورا ده دلار می‌شود. دخترالله‌ی بزرگ‌ترش اولاً، همیشه چند دقیقه قبیل از پخش آهنگ مورد علاقه‌ی او از رادیو، آن را زمزمه می‌کرد. پس هیچ‌کس در خانه شکی نداشت که قرار است بلو عشق واقعی‌اش را با یک بوسه بکشد. بالین وجود، این قصه مدتی طولانی طول کشیده بود و گویی قدرتش را از دستداده بود. چراکه تصور بلوی شش‌ساله‌ی عاشق، بسیار دورازدهن و تخیلی بود و در شانزده سالگی نتو تصمیم گرفته بود که هرگز عاشق نشود! بنابراین، این آینده‌بینی اهمیتی نداشت. اما وقتی خواهر ناتنی مادرش نیو، به شهر کوچکشان هنریتا آمد، این باره بینی کرد، نیو به‌حاطر انجام پرسروصدای کارهایی که مادر بلو در سکوت انجام می‌داد، معروف شده بود. مائورا، فالگیری را در اتاق جلوی خود و بیشتر برای هنریتا و درمی اطرافش انجام می‌داد. بخلاف او! نیو فالگیری‌اش را در سرمهده پنج صبح در تلویزیون انجام می‌داد. همین‌طور وبسایتی شامل عکس‌هایی کمی محو شده از خودش داشت که در آنها مستقیم به بیننده خبره شده بود. نام او در روی جلد چهارکتاب ماورایی طبیعی آمده بود و بلو که هرگز خاله نیو را ندیده بود! بنابراین، شناختش از خاله ناتنی‌اش بیشتر از وب‌گردی گذرا در اینترنت بود تا تجربه‌ی شخصی... بلو از علت آمدن نیو مطمئن نبود، اما می‌دانست ورود قریب الوقوعش! پچیج‌هایی را میان مائورا و دو نفر از بهترین دوست‌هایش پرسفون و کالا به راه اندخته است... از آن نوع گفتگوهایی که وقتی بلو وارد اتاق می‌شد، شروع به نوشیدن قهوه و زدن خود کار روی میز می‌شد. اما بلو چندان نگران آمدن نیو نبود؛ چرا که

اضافه شدن ضعیفه‌ای دیگر در خانه‌ای که پیر از ضعیفه بود مگر چه فرقی داشت؟

بالاخره در یک غروب بهاری که سایه‌های بلند کوه‌های غرب بلندتر از معمول به نظر می‌رسید، سروکله نیو پیدا شد. وقتی بلو درب را برای او باز کرد، لحظه‌ای فکر کرد که او پیرزنی غریب است. اما بعد چشمانش به نور زرشکی کشیده‌ای که از میان درختان می‌آمد عادت کرد و دید که نیو فقط کمی بزرگتر از مادرش هست که یعنی خیلی پیر نبود. بیرون در دوردست، سگ‌های شکاری زوزه می‌کشیدند که بلو کامله با صدای آنها آشنا بود؛ هر پاییز، باشگاه شکار آگلیونی تقریباً آخر هر هفته با اسبها و سگ‌های شکاری روباه گیر بیرون می‌رفت. بلو می‌دانست که زوزه‌های دیوانه‌وار سگ‌ها در آن لحظه چه معنایی داشت: در تعقیب روباه بودند. نیو گفت: «تو دختر مائورایی»، و قبل از آنکه بلو بتواند پاسخ دهد، اضافه کرد: «تو امسا ~~مشاغل~~ عاشق می‌شی».